

Chúng ta đã bước vào Mùa T n với những thay đổi cả thời tiết và mong tinh thần t n cũng đến với mọi tâm hồn chúng ta. Dĩ nhiên lúc nào chúng ta cũng phải sống với lòng biết n, những vào tháng 11 hàng năm, tinh thần này cần được khôi phục và chúng ta cần được nhắc nhở cách đức biết. Tháng 9 vừa qua, tôi được đặt chân đến chỗ mà những người di dân đầu tiên đã đặt chân đến Hoa-k vào năm 1620. Nơi đây còn lại những di tích và hình ảnh của biên cảnh lịch sử trở nên đẹp, tuy nhiên tôi có một nhận xét như sau: trong những lợi thế về thu nhập và hình ảnh như lợi vị của những người di dân đầu tiên đặt chân lên đất M, người ta đã cố ý không nhắc đến gì đến Thiên Chúa và niềm tin nơi Ngài, dù đó là nguyên nhân chính khiến đám người di dân này rời bỏ quê hương để đến Hoa-k. Người ta đã làm như vậy vì một lý do mạnh danh là “đúng đến chính trị” (politically correct) cho rằng bất cứ ngôn từ nào nhắc đến một niềm tin, một tôn giáo mà thôi thì không nên sử dụng vì làm như vậy là đang đến niềm tin hay quyền từ do tôn giáo của người khác. Do đó người ta đã tránh không nhắc đến Thiên Chúa và n thần hộ, đến đất của Ngài trong vị của những người di dân đầu tiên đặt chân đến Hoa-k.

Ngày 3 tháng 10 năm 1863 giữa lúc cuộc nổi loạn đang tiếp diễn, tổng thống Abraham Lincoln đã ban hành đạo luật thiết lập Ngày T n tại Hoa-k. Trong lợi công bố thiết lập Ngày T n, tổng thống Abraham Lincoln đã viết những lời như sau:

Một năm sắp chớm đến, một năm đầy phồn hoa nh với hoa trái mùa màng nơi đồng ruộng và bầu trời an lành. Với những trù phú mà chúng ta thường xuyên nhìn thấy, chúng ta có khuynh hướng quên đi nguồn cội của những trù phú đó...

Sau khi nhắc đến những thành tựu và phát triển vào mùa màng, khoảng sáu, dân số gia tăng, v.v... tổng thống Abraham Lincoln nói tiếp:

Không phải do tài trí hay bàn tay của một con người nào mà chúng ta có được những điều này, những đây là món quà ân huệ của Thiên Chúa Chí Cao là Đấng dù phải phải n vì lợi ích của chúng ta, Chúa cũng đã nh đến lòng thương xót của Ngài.

Với những lợi đó, tổng thống Abraham Lincoln công bố ngày thơ Năm cuối cùng của tháng 11 hàng năm là Ngày T n. Ngày này đã được dời sang ngày thơ Năm thơ của tháng 11 hàng

năm đó dân chúng có thêm thì giờ chuần b cho Lễ Giáng Sinh và năm mới theo mặt trời lu t của t ng th ng Roosevelt vào năm 1939. Trong lễ công b thi t l p Ngày T n, t ng th ng Abraham Lincoln g i đây là ngày “t n và ca ng i Ng i Cha thiên th ng ban ân phúc cho chúng ta.” T ng th ng Lincoln cũng đ ngh dân chúng ch ng nh ng dâng lên Thiên Chúa l i t n nh ng cũng bày tỏ lòng ăn năn th ng h i và c u nguy n cho nh ng cô nhi, góa ph c a các t sĩ đã b mình trong cu c n i chi n.

T mặt ngu n g c t t đ p, L T n đã tr thành m t đ p ngh , gi i trí và làm nhi u đi u khác mà không nh c gì đ n Thiên Chúa hay t n Ngài. Th t s không ph i n c M hay ng i Hoa-k m i t n Thiên Chúa, nh ng nhân lo i nói chung, m i chúng ta đ u ph i t n Thiên Chúa. Chúng ta ph i t n Thiên Chúa vì Ngài đã t o đ ng chúng ta và m i đi u chúng ta đang có và th h ng, t s s ng, h i th đ n c a c i, t n b c, s c kh e, tài năng... M i đi u chúng ta có, chúng ta đ u mang n Thiên Chúa. Dù không mu n mang n ai, trong th c t , c cu c đ i chúng ta n m trong tay Thiên Chúa và chúng ta ph i mang n Ngài.

Trong lá th g i cho ng i Rô-ma trong th k th nh t, Thánh Phao-lô vi t:

Nh ng gì ng i ta có th bi t v Thiên Chúa, thì th t là hi n nhiên tr c m t h , vì chính Thiên Chúa đã cho h th y rõ. Nh ng gì ng i ta không th nhìn th y đ c n i Thiên Chúa, trí khôn con ng i có th nhìn th y đ c qua nh ng công trình c a Ng i. Do đó, h không th t bào ch a đ c, vì tuy bi t Thiên Chúa, h đã không tôn vinh hay c m t Ng i cho ph i đ o. Trái l i, đ u óc h suy lu n vi n vòng và tâm trí ngu si c a h hóa ra mê m i. H khoe mình khôn ngoan, nh ng đã tr nên điên r . Thay vì Thiên Chúa vinh quang b t t , h đã th hình t ng ng i phạm là loài ph i ch t, hay hình t ng các loài chim chóc, thú v t, r n r t. Vì th , Thiên Chúa đã đ m c h buông theo d c v ng mà làm nh ng đi u ô u , khi n thân th h ra h hèn. Thay vì Thiên Chúa th t, h đã theo nh ng th n gi ; h đã tôn th nh ng loài th t o, thay vì chính Đ ng T o Hóa (Th Rô-ma 1:18-25).

Đó là b c tranh mô t con ng i c a th k th nh t và cũng là hình nh c a con ng i hôm nay và t t c đ u b t đ u ch con ng i “tuy bi t Thiên Chúa... đã không tôn vinh hay c m t Ng i cho ph i đ o.” Tôn vinh và c m t Thiên Chúa đó là đ o làm ng i vì Thiên Chúa đã t o đ ng t t c , đã làm t t c m i s cho con ng i chúng ta. T ch không tôn vinh và c m t Thiên Chúa, con ng i đã kiêu ng o, tôn th chính mình và các loài th t o khác thay vì tôn th Thiên Chúa. Và vì v y mà Thiên Chúa đã phó m c con ng i buông theo d c v ng và s ng đ i t i l i.

Nh v y, chúng ta th y r ng đ i s ng t i l i và h hèn c a con ng i phát xu t t ch con ng i kh c t Thiên Chúa, không tôn vinh và không c m t Ngài. T n không ph i ch là hành đ ng hay k ni m c a m t dân t c, m t đ t n c mà c a m i chúng ta là con ng i đã đ c Thiên Chúa sinh thành và ban cho t t c m i đ u trên đ i, t th xác đ n tâm linh.

Trong Mùa T n n y, chúng ta c n đ ng l i và t h i chính mình: Tôi đã đ c Thiên Chúa t o đ ng và ban n nh ng tôi đã làm gì v i Ngài? Tôi tôn th và t n Chúa hay v n ti p t c b n r n v i đ i s ng riêng mà không nghĩ gì đ n Thiên Chúa là ngu n c a m i nhu c u và ân phúc? Chính vì lòng vô n c a con ng i mà Chúa Giê-xu đã ph i giáng tr n làm ng i đ chu c t i cho con ng i, đem con ng i tr l i v i Thiên Chúa. Con ng i chúng ta ch ng nh ng mang n Thiên Chúa trên ph ng dĩ n t o đ ng nh ng cũng mang n Ngài trên ph ng dĩ n c u r i. Chúa Giê-xu đã đ n tr n gian, ch u ch t th cho chúng ta nh ng chúng ta đã làm gì đ đ n đáp n sâu r ng đó? Cách t t nh t đ bày t lòng bi t n Thiên Chúa v ư n c u đ c a Ngài là đáp ng l i m i g i c a Thiên Chúa, quay b c ăn năn, thu n ph c và tôn th Thiên Chúa. Đó chính là Phúc Âm chúng tôi g i đ n quý v hôm nay. Đ t lòng tin n i Thiên Chúa, tôn th và c m t Ngài là cách bày t lòng bi t n đích th c trong Mùa T n n y. Đ ng đ Mùa T n đ n r i đi mà chúng ta v n mãi là con ng i vô n!

M c s Nguy n Th

Ch ng Trình Phát Thanh Tin Lành